

ԿԵՆԱՑ ԶՈՒՐԸ

Ահաւասիկ բոլորեցինք Քառասներդաս Մեծ Պահոց Շրջանը, եւ կը գտնուինք վերջին շաբթուան մէջ, որ կը կոչուի «Գալստեան Կիրակի»: Գալստեան Կիրակին իր մէջ կը խորհրդանշէ.

Ա. Քրիստոսի Առաջին Գալուստը, այսինքն՝ մարդեղութիւնը Սբ. Կոյս Մարիամէն:

Բ. Քրիստոսի երկրորդ Գալուստը, աշխարհի վախճանը եւ վերջին դատաստանը: Քառասներդաս այս պատրաստութեան շրջանը, հիմնուած է Իսրայէլի Որդիներուն Նգիպտոսէն ելլելուն դէպի Աւետեաց երկիր ցամաքագրութեան փառասուն տարիներու թիւին վրայ, ինչպէս նաեւ կը յիշատակէ Քրիստոսի փառասուն օրերու ծովապետութիւնը անապատին մէջ:

Այս փառասուն տարիները, Իսրայէլի ժողովուրդին համար եղան հոգեւոր պատրաստութեան, Տասնաբանայ օրէնքին տնուայնութեան, փորձութեան եւ պայքարի շրջան մը: Ամէն վայր որ իջեաւ կ'ընէին, մօր դէպքերու եւ փորձութիւններու կը հանդիպէին եւ անկէ դասեր կը քաղէին: Պէտք է ըսել որ այս պատրաստութեան շրջանը, որքան կարեւոր դեր կատարած է Իսրայէլի որդիներուն վրայ, մայմէն ալ՝ Քրիստոնէութեան վրայ: Բանգի Քրիստոսի վարդապետութիւնը եւ ուսուցմունքները հիմնուած են Իսրայէլի պատմութեան վրայ եւ անոր կորիզը կը կազմեն:

Իսրայէլի որդիները Նգիպտոսէն ելլելն երկու ամիս ետք, Սին անապատը եկան, որ յետոյ Կադէսի մէջ իջեաւ ըրին: Այն տեղ, ժողովուրդին համար խմելու ջուր չկար. ուստի ժողովուրդը տրտմանք ըրաւ Մովսէսի Ահարոնի դէմ ըսելով.

«Ինչո՞ւ մեզ այս անջուր անապատը բերի՞ք որ մենք եւ մեր անասունները հոս մեռնինք: Խմելու ջուր իսկ չկայ»:

Մովսէս եւ Ահարոն ժողովքի Խորանին դուռը գացին, եւ իրենց երեսին վրայ ինկան: Եւ Տիրոջ փառքը անոնց երեւցաւ:

«Եւ Տէրը ըսաւ Մովսէսին. -- Գաւազանը առ, ու ժողովուրդը ժողվէ եւ անոնց աչքերուն առջեւ ժայռին զարնելով՝ ջուր պիտի հանես անոնց: Մովսէս Տիրոջ ըսածին պէս՝ ժողովեց Իսրայէլի որդիները եւ առաւ գաւազանը եւ ըսաւ.

«Լսեցէ՛ք եիմա, ով ապստամբներ, ճեղի այս ժայռէ՞ն ջուր հանենք» (Թու. Ի 2-10): Սակայն Մերիպայի ջուրը փորձութեան եւ սայթափման նշան մը եղաւ Մովսէսի եւ Ահարոնի, որուն պատճառաւ արգիլուեցաւ իրենց Աւետեաց երկիրը մտնել:

Միայն Մովսէսի շնորհուեցաւ հեռուէն, Նաբաւ լեռնէն Աւետեաց երկիրը դիտել: Այս էր Տիրոջ դատաւնիւթը. -- Մովսէս եւ Ահարոն, զուգ ինծի չհաւատացի՛ք Իսրայէլի Որդիներուն աչքերուն առջեւ զիս փառաւորելու, անոր համար այս ժողովուրդը դուք պիտի չտանի՛ք այն երկիրը, զոր անոնց տուի: Ինչպէս նաեւ այն սերունդը, որ ծնած էր Նգիպտոսի մէջ, որոնք պիտի մեռնին անապատին մէջ, քայց միայն այն սերունդը որ ծնած էր տափաստանին մէջ: Մանաւանդ այս սերունդին համար կ'ըսէին. -- «Այս պզտիկ տղաքը աւար պիտի ըլլան թշնամիին, անոնք պիտի մտնեն այն երկիրը եւ ժառանգեն» (Բ. Օրնց. Ա 39):

Այս պատճառ եղաւ որ Իսրայէլի Որդիները իրենց ճամբայէն ետ դառան

դէպի անապատը, եւ քառասուն տարիներ քափառին մինչեւ այն անհատատարիւմ եւ ապստամբ սերունդին մահամալը:

Մերիպայի Ջուրին արարողութիւնը Երուսղէմի մէջ

Մովսէսի ձեռնով, ժայռն քիած հրաշալի ջուրին յիշատակը, հրեաները կը կատարէին Տաղաւարաց տօնին վերջին օրը, որ մեծ տօն կը կոչուէր (Յով. Է 37): Նախ հրեաները կ'ազօթէին առ Աստուած որ առատ ամձրեւ պարգեւէ իրենց երկրին: Ապա Տաճարէն կ'իջնէին դէպի Սելովանի աղբիւրը, ձեռքերնին արմաւենիի տերեւներով եւ պտուղներով, ուր քահանան աղբիւրէն ջուր կը բաշխէր ժողովուրդի ջրամանին մէջ: Հրեաները ետ Տաճարը կ'ելլէին այդ ջուրը գինձօճ ընելով՝ կը քափէին խորանին առջեւ: Մինչ Ղեւտացիները կը սաղմոսերգէին: Ուրիշ քահանայ մըն ալ Մովսէսի ձեռք խորհրդանշաբար ընելով՝ ժայռին կը գարնէր եւ կ'ըսէր. —

«Եւ ուրախութեամբ ջուր պիտի քաշէ՛
Փրկութեամբ աղբիւրներէն» (Եւ. ԺԲ 3):

Եւ մոյմ ատեն այս ծեսին մեծական մշանակութիւն կու տային:

Ճիշդ այս արարողութեան ընթացքին, Յիսուս իբրեւ դարերով սպասուած Մեսիան կ'աղագայէր եւ կ'ըսէր. — «Եթէ մէկը ծարաւ է, թող ինծի գայ եւ խմէ: Ան որ ինծի կը հաւատայ, ինչպէս գիրքը կ'ըսէ. Ամոք փորէն կենդանի ջուրի գետեր պիտի բխին: Ջայս կ'ըսէր Սբ. Հոգիին համար, գոր իրեն հաւատացողները պիտի առնէին» (Յով. Է 37-39):

Քրիստոսի աղաղակին արձագանքը կը լսուի արդարութեամբ ծարաւ հոգիներու մէջ: Մանաւանդ անոնք որոնք այլեւս զգուած եւ գանած էին հաճոյքի եւ ունայնութեամբ դառն եւ լեղի ջուրերէն: Արդեօք այս ունկնդիր ժողովուրդին մէջ,

որքա՞ն մարդիկ կան որ իրենց ծարաւը յագեցնելու համար Յիսուսի պիտի դիմեն: Արդարեւ, ոչ մէկ մարգարէ, մոյմիսկ Մովսէս, ասոր մման չէր կրցած խօսիլ (Յով. Է 46): Այն որ կը խմէ կենաց Ջուրէն, Քրիստոսի աշխարհին կը բացուի, եւ չքաւկանմար միայն իր ծարաւութիւնը յագեցնելով՝ համգստամայ, այլ կը խորհի ուրիշներուն ծարաւութիւնն ալ յագեցնել: Ինքը աղբիւրը չ'ըլլար, այլ այս աղբիւրին ջրանցքը: Ասոր համար Յիսուս կ'աւելցնէ. «Ամոք փորէն ջուրի գետեր պիտի բղխին»: Ջուրը կը խորհրդանշէ Սբ. Հոգին, որ Քրիստոսի հրաշափառ Յարութենէն ետքը, Հոգեգալստեան տօնին, պիտի տրուէր հաւատացեալներուն: Այսպէս, քառասունը-դաց հոգեւոր պատրաստութենէն ետք, պիտի դիմաւորենք Քրիստոսի Սբ. Յարութեան տօնը: Որպէս զի անոր վկաները դառնամք բոլորս: Որովհետեւ այսօր, աւելի քան երբեք մարդկութիւնը պէտք ունի կենաց Ջուրին: Որովհետեւ կ'ապրինք դարու մը մէջ ուր միթապաշտութիւնը գերիշխան դարձած է ամէն կողմ: Թմրեցուցիչ (drogue) մոլութիւնը երիտասարդներու մէջ ստակալի անբերներ կը գործէ: Դրեթէ ամէն օր կը լսենք, կը կարդանք թերթերու մէջ, ինչ սարսափելի ռիկրներ, եւ ի՞նչ գողութիւններ կը կատարուին դրամի համար: «Վաւանք ամէն չարութեանց արմատը արծաթ-սիրութիւնն է» (Ա. Տիմ. Զ 10): Իսկ բարոյական անկումը գլուխը առած կ'երթայ: Մինչեւ ո՞ւր սակայն: Որովհետեւ մարդկութիւնը մոլեգմած վիճակի մէջ՝ կը գլորի մեղքի անդունդը: Պիտի հարցուի թէ՛ արդեօք պէտք եղած ահագանգը կը հնչուի՞: Չեմ կարծեր: Այսպէս, մեղքի ժամանակաւոր հաճոյքի համար, երիտասարդներ անողոք եւ անբուժելի ախտեր կը վարակուին: Ատնցնէ է օրինակ՝ սիտայի ախտը, որուն պատճառաւ բազմաթիւ երիտասարդներ կը մեռնին:

Ճիշդ է որ յաճախ կը խօսուի ասոր մասին, բայց միայն ախտին առաջը առնելու համար: Սակայն ինչո՞ւ չեն խօսիր ախտին պատճառ տուող արարքներու եւ կենակցութիւններու մասին, որ երիտասարդներ հետու մնան այդպիսի սամձարձակ եւ զգուշի ընթացքէն: Այո՛, գիտնականները ամէն կողմէ ալ լռելայն կը փաշարեն երիտասարդները: Մենք՝ գիտնականներս կը փնտռենք ախտին դարմանը որպէս զի դուք անվախ շարունակէ՛ք ձեր ցոփ, նողկալի եւ խառնակ սեռային ամէն տեսակի յարաբերութիւնները:

Ճիշդ հակապատկերն է Քրիստոսի վարդապետութեան եւ ուսուցումներուն: Յիսուս սկիզբէն մեղքի առիթ տուող բոլոր ազդակները արմատախիլ ըրաւ, որպէս զի մարդուն կեանքը փրկէ (Մտք. Ն 29): Ասոր համար ով որ Յիսուսի վարդապետութեամբ եւ ուսուցումներով կը սնանի՝ անիկա կրնայ պահել իր բարոյական եւ հոգեկան եռանդը եւ մարմնական առողջութիւնը:

Երբոր կը խորհրդածենք ծարաւութեան եւ ջուրի մասին, կը յիշենք, արդարեւ, Յիսուսին վերջին խօսքը. «Ծարաւ եմ» (Յովհ. ԺԹ 28): Շատ պարզ է եւ հասկնալի: Յիսուս խաչին վրայ, արիւնաքամ եղած՝ կը ծարաւի: Իսկ զինուորները ջուրի փոխարէն՝ սպունգով քաջախ տուին իրեն, որպէսզի ծարաւութիւնը աւելի սաստկանայ: Նոյնպէս ալ բոլոր մարդոց ծարաւութիւնը կը վերջանայ այսպէս քաջախի դառնութեամբ: Ահա թէ ինչու, Յիսուս համայն մարդկութեան ծարաւութիւնը իր անձին վրայ առնելով՝ կը խաչուի, որպէս զի իր արիւնը ԿԵՆԱՑ ԶՈՒՐԻ վերածելով՝ յագեցնէ զանոնք յաւիտեան (Յովհ. ԺԹ 34):

ՎԱԶԷ Ծ. ՎՐԴ. ԻԳՆԱՏԻՈՍԵԱՆ